

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10C/383/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211983
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7512211983.3

Rozhodnutie

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 45 535 108, zn. TD - 22756, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom na Šoltésovej č. 14 v Bratislave, IČO 36 862 711 proti odporcovi O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. V. XXX, XXX XX S., za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom Advokátskej kancelárie Stará baštová 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 494,72 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 245,77 eur spolu s úrokom z omeškania:

- vo výške 9% ročne zo sumy 44,85 eur od 28.08.2009 do zaplatenia,
  - vo výške 9% ročne zo sumy 153,66 eur od 28.09.2009 do zaplatenia,
  - vo výške 9% ročne zo sumy 45,60 eur od 28.10.2009 do zaplatenia,
  - vo výške 9% ročne zo sumy 1,66 eur od 28.11.2009 do zaplatenia,
- všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.07.2012 domáhal od odporcu zaplatenia istiny 494,72 eur s prísl. a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že pohľadávku nadobudol dňa 06.12.2011 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Slovak Telecom a.s., predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči odporcovi. Z návrhu ďalej vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Slovak Telecom, a.s., ako poskytovateľ elektronickej komunikačnej služby v zmysle § 43 zák.č. 610/2003 Z.z. uzavrel s odporcom zmluvu na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporca sa v zmluve zaviazal odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a v prípade nedodržania zmluvných povinností zaplatiť dohodnutú zmluvnú pokutu. Odporca svoje zmluvné povinnosti nedodržiaval, v dôsledku čoho muselo byť jeho zariadenie vypojené z prevádzky. Doručené faktúry za poskytnuté služby nezaplatil včas, čím sa dostal s plnením do omeškania. V dôsledku toho mu navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca fakturoval v zmysle uzavretej zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Za poskytnuté telekomunikačné služby mu fakturoval jednotlivými faktúrami sumu spolu vo výške 245,77 eur.

Odporca si prevzal návrh dňa 01.02.2013, vo veci sa nevyjadril, ani nezaslal súdu svoje stanovisko.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 18.07.2013 uviedol, že predmetný vzťah medzi účastníkmi je spotrebiteľským vzťahom, a preto je potrebné ho posúdiť podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na to, že z obsahu žaloby ani z jej príloh nie je možné

určiť, či právo na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcovi vôbec vzniklo, keďže nie je zrejmé, v akom rozsahu spotrebiteľ nesplnil svoju povinnosť uhrádzať riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z obsahu predloženej zmluvy nevyplýva, právo žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca nepreukázal, že došlo k písomnej dohode o zmluvnej pokute. Zároveň žiadal priznať náhradu trov tohto konania.

Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch a v spojení s § 200ea ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od tohto okamihu ide o drobný spor. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 29.03.2016.

Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom a.s. a odporca uzavreli zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasledujúcich Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, Zmluvu o pripojení dňa 27.08.2008 a takisto aj dodatok k zmluve o pripojení. Na základe uzavretej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi telekomunikačné služby, umožňujúce odporcovi využívať mobilné hlasové služby. Právny predchodca navrhovateľa sa v zmluve zaviazal poskytnúť odporcovi program služieb 55Viac. Zmluva bola uzavretá na 24 mesiacov. Na základe dodatku k zmluve o pripojení boli odporcovi poskytnuté zľavy na využívané služby a mobilný telefón zn. Nokia 5000 za maximálnu kúpnu cenu 1 Sk s dohodnutou zmluvnou pokutou 248,95 eur.

Právny predchodca navrhovateľa následne za zúčtovacie obdobie od 08.07.2009 do 07.11.2009 vystavil odporcovi za poskytnuté telekomunikačné služby tieto faktúry:

- faktúra č. 7907236536 splatná dňa 27.08.2009 v sume 44,85 eur,
- faktúra č. 7908271835 splatná dňa 27.09.2009 v sume 153,66 eur,
- faktúra č. 7909307714 splatná dňa 27.10.2009 v sume 45,60 eur
- faktúra č. 7910367739 splatná dňa 27.11.2009 v sume 1,66 eur.

Odporca si svoje povinnosti a to platiť odplatu za poskytnuté telekomunikačné služby zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, nesplnil, a preto navrhovateľ následne faktúrou za zúčtovacie obdobie od 08.10.2010 do 07.11.2010 č. faktúry 7010431872 splatnou dňa 27.11.2010 fakturoval odporcovi zmluvnú pokutu 248,95 eur.

Zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách upravuje:

- podmienky na poskytovanie elektronických komunikačných služieb,
- podmienky na používanie rádiových zariadení,
- štátnu reguláciu elektronických zariadení,
- štátnu reguláciu elektronických komunikácií,
- práva a povinnosti podnikov a užívateľov elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb,
- ochranu týchto sietí a služieb,
- efektívne využívanie frekvenčného spektra a čísel,
- oprávnenie a povinnosti k cudzím nehnuteľnostiam,
- ochranu súkromia a údajov a pôsobnosť orgánov štátnej správy v elektronických komunikáciách.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou služby sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podmienky uzavretia zmluvy o verejnej službe sú upravené v § 43 ods. 2 a nasledujúcich zákona č. 610/2003 Z.z.. Z hľadiska charakteru zmluvných strán sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, keďže dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a podľa ods. 4 § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) a ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik - navrhovateľ má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb. Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify; ako to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladov o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) citovaného zákona podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatí cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po jej splatnosti.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol platne založený záväzkový vzťah, týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti právneho predchodcu navrhovateľa. V zmysle podmienok uvedených v zmluve, resp. ich dodatku, bolo povinnosťou odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb, čo doposiaľ neurobil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie ceny poskytnutej telekomunikačnej služby spolu v sume 245,77 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Faktúru odporca nezaplatil v lehote splatnosti, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. od splatnosti jednotlivých faktúr.

Faktúrou č. 7010431872 právny predchodca navrhovateľa fakturoval odporcovi zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Z obsahu faktúry nie je možné zistiť, za aké porušenie zmluvných povinností je zmluvná pokuta fakturovaná.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenia § 53 sa týkajú iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah.

V danom prípade navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre zmluvné pokuty, ktoré žiada navrhovateľ od odporcu zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Podmienky, za akých navrhovateľ dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa a sú preto neplatné.

Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti, vyžadované u každého právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná.

Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom: v prípade porušenia zmluvných povinností (aj s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienky určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky a jej dodatok, obsahuje niekoľko povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenia ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou, tomuto záveru nebráni ani ich demonštratívny výpočet, pretože je iba príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Neurčitosť dojednania zmluvnej pokuty pri obdobnej formulácii bola už potvrdená aj rozsudkami viacerých súdov, napríklad Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/20/2009, 41Cob/267/2008 a ďalších.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

V zmluve o pripojení je síce stanovená určitá výška zmluvnej pokuty, ktorú sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi v prípade, ak dôjde z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok, avšak odporca nemal nijakú možnosť ovplyvniť výšku takto paušálne stanovenej zmluvnej pokuty, ktoré si navrhovateľ uplatňuje celoplošne, bez ohľadu na individuálne podmienky tej - ktorej zmluvy a bez toho, aby odporca mal možnosť ovplyvniť jej výšku.

Súčasne s podpisom zmluvy o pripojení poskytol navrhovateľ odporcovi telekomunikačné zariadenie na využívanie služby a to mobilný telefón Nokia 500, pričom v dodatku k zmluve o pripojení je uvedené v časti tabuľka 1 že maximálna kúpna cena za mobilný telefón je 1 Sk, pričom v bode 1 písm. c) dodatku je uvedené, že účastníkovi je predaný mobilný telefón za akciovú cenu, ale v danom dodatku chýba údaj o jeho plnej cene, za akú sa v tom období obvykle predáva bez akejkoľvek viazanosti k telekomunikačným službám. Ďalej v bode 2 predmetného dodatku k zmluve o pripojení je uvedené, že účastník sa zaväzuje po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1 (tj. 24 mesiacov), nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takeého konania a neumožní tak konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníkov. Za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, alebo aj odstúpenie účastníka od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane podniku. Ďalej je tam uvedené, že po dobu tejto viazanosti účastník

nepožiada o prenesenie čísla uvedeného v záhlaví tohto dodatku od spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a zároveň berie na vedomie a súhlasí s tým, že v prípade dojednaní uvedeného v predchádzajúcej vete, je v súlade s týmto bodom dodatku uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur.

Uvedená podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o abstraktnú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá vo svojej podstate vytvára nerovnovážne podmienky právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, nakoľko dáva navrhovateľovi dispozičnú právomoc jednostranne určiť výšku zmluvnej pokuty a tým výrazne oslabuje postavenie druhého účastníka konania - spotrebiteľa, ktorý tak nemá ani najmenšiu možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, nakoľko dodávateľ využíva tzv. typové zmluvy, ktoré sú vopred pripravené, a nezohľadňujú tak individuálnosť každej zmluvy, ale sú stanovené na celé spektrum týchto právnych vzťahov v oblasti telekomunikačných služieb a tým je vážne narušená zásada rovnosti účastníkov občianskoprávneho vzťahu. .

Zmluva o pripojení je spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), teda bolo by preberané dojednanie o zmluvnej pokute aj pri neexistencii dôvodov neplatnosti vyššie uvedených neplatné pre neprimeranosť z dôvodu, že dojednaná sankcia v rovnakej výške pri porušení povinností odporcu bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti je sankciou neprimeranou, pretože podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Navyše neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky bola určená rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/132/2011.

Na základe týchto skutočností súd mal teda za to, že nárok zo strany navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ v konaní mal iba čiastočný úspech a aj odporca v konaní bol čiastočne úspešný, odporca nežiadal priznať náhradu trov konania, a preto súd vyslovil, že navrhovateľ a odporca nemajú právo na náhradu trov konania.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať, súd mu tieto trovy nepriznal. Súdom považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej-ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove spzn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojím zast. v rámci zák. upravených možností,

t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania bez vedomia a súhlasu odporcu, a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.